

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro pridie Exercitiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

*cinio communimus : hortantes plurimum
Domino omnes, & singulos, utriusque
Christi Fideles ubilibet constitutos, ut tam
documentis, & Exercitiis uti, & illis instrui
votè velint.*

Hæc sunt, quæ verum Ecclesiæ Jesu Christi
oraculum enuntiat, ut imponatur silentium
lis, qui in libello S. Ignatij reprehendunt, qui
ipsorum genio non arridet, nisi velint infideles
haberi, dum infallibilem communis fidelium
Patris auctoritatem convellere nituntur. De
tæ animæ concipient ex paucis hæc selectis
nerationem, quam opus meretur, ex quodam
pta sunt.

Proprie Exercitiorum.

*Annotationes quædam, aliquid afferent
intelligentiæ ad Exercitia Spiritualia qua
quuntur : ut juvari possit tam is, qui ea
tur use est quàm, qui accepturus.*

Annotatio prima est : quòd ipso nomine
Spiritualium Exercitiorum intelligitur motus
quolibet examinandi propriam conscientiam
item meditando, contemplando, orando, scilicet
dum mentem, & vocem : ac postremo ad
quascunque spirituales operationes tractandum
ut dicetur deinceps. Sicut enim deambulare, &

facere, & currere, exercitia sunt corporalia: ita quoque preparare, & disponere animam, ad tollendas affectiones omnes, malè ordinatas, & eas sublatis ad quærendum, & inveniendum voluntatem Dei, circa vitæ suæ institutionem, & salutem animæ, exercitia vocantur spiritualia.

Secunda est; quòd ille, qui modum, & ordinem alteri tradit meditandi, sive contemplandi, fideliter narrare debet meditationis, seu contemplationis historiam, percursis obiter duntaxat punctis illius præcipuis, & adjectâ solùm brevi declaratiunculâ: ut is, qui meditaturus est, accepto veritatis historicæ primùm fundamento, discurrat postea, & ratiocinetur per seipsum. Ita enim fiet, ut dum aliquid invenerit, quod elucidationem, vel apprehensionem historicæ aliquantò majorem præbeat (sive ex discursu proprio, sive ex Divina mentis illustratione id contingat) gustum delectabiliorem, & uberio-rem fructum percipiat, quàm si res ipsa ei ab altero diffusius narrata, & declarata esset. Non enim abundantia scientiæ, sed sensus, & gustus rerum interior desiderium animæ explere solet.

Tertia est: quòd, cum in sequentibus omnibus exercitiis spiritualibus utamur actibus intellectus, quando discurremus, voluntatis verò, quan-

quando afficimur; advertendum est, in operatione, quæ præcipuè est voluntatis, dum voce aut mente cum Domino DEO, vel Sanctæ Spiritus colloquimur, majorem exigi à nobis reverentiam, quàm dum per usum intellectus circa intelligentiam potius moramur.

Quarta est: quòd licet Exercitiis sequentibus assignentur quatuor hebdomadæ, totidem exercitiorum partibus, singulæ singulis respondententes: videlicet, ut in prima hebdomada sit consideratio de peccatis: in secunda de Domini nostri Jesu Christi vita, usque ad ingressum ejus in Jerusalem, die Dominicâ Palmaram: in tertia de passione ejusdem: in quarta de resurrectione, & Ascensione, adjunctis tribus orandi modis: non tamen ita accipiendæ sunt hebdomadæ, ut necesse sit, unamquamque continere septem, vel octo dies. Cùm enim contingat alios aliis tardiores, vel promptiores esse, consequendum id, quod quærunt: puta in prima hebdomada contritionem, dolorem, & lacrymas de peccatis suis: aliquos etiam plura aut minus agitari probarique variis spiritibus expedit nonnunquam, succidi hebdomadam quamcunq; vel extendi juxta materiam subjectam rationem. Solet tamen totum Exercitiorum tempus triginta dierum, aut circiter, spatio concludi.

Quinta est: Quòd mirum in modum juveni, qui suscipit exercitia, si magno atque liberali animo accedens, totum studium, & arbitrium suum offerat suo Creatori, ut de se, suisque omnibus id statuat, in quo ipsi potissimum servare possit, juxta ejus beneplacitum.

Sexta est: quòd tradens Exercitia, si animadvertat, ei, qui recipit, nullas incidere spirituales animi commotiones, ut sunt consolationes, tristitia, neque diversorum Spirituum agitationes, sed ulò debet percontari: an ipsa Exercitia prescriptis agat temporibus, & quibus modis: an etiam observet diligenter cunctas additiones: & de singulis ratio postuletur.

Septima est: quòd is, qui alterum exercendum tradat, si cum videat desolatione affici, cavere debet, ne se durum, vel austerum ipsi exhibeat, sed mitem potius, ac suavem præstet, confirmatoque animo, ad agendum strenuè impostero: ceterisque inimici nostri versutiis, cum ad consolationem studeat disponere, tanquam brevi subsequaturam.

Octava est: quòd circa consolationes, & desolationes sumentis exercitia, & circa humani hostis fallacias poterunt usui esse regulæ, quæ in prioribus duabus hebdomadis habentur, de variis spiritibus internoscendis.

Nona

Nona est: quod quando exercendus est quipiam spiritualium rerum inexpertus, unde contingat eum in prima hebdomada crassius quibusdam apertisque tentationibus vexari, obsequis jam inde prosequendi obsequij Divini impedimentis, cujusmodi sunt molestia, avaritas, pudor, timor, habitus honoris mundantione, tunc illi, qui eum exerceret, superaddendum est usu regularum, quæ ad secundam hebdomadam pertinent de discretionis spiritualem, & iis utendum solis, quæ in prima dantur quia quantum alter ex his accepturus commodi, tantumdem ex illis dispendij retinet, ob subtilitatem rei, & sublimitatem, quæ supra ejus captum.

Decima est: quod qui exercetur, si tentationibus jactetur, boni speciem præferentibus, tunc muniendus est per dictas regulas hebdomadæ secundæ. Humani enim generis inimicus, per boni speciem, eos ut plurimum pugnatur, qui antea in via vitæ, quam illuminationem appellant, respondente exercitiis secundæ hebdomadæ, fuerint potius versati, quam in materia, quæ purgativa dici solet, atque per exercitia primæ hebdomadæ comprehenditur.

Undecima est: quod exercenti se in prima hebdomada expedit nescire, quid in secundam

acturus: sed ad consequendum illud, quod
tunc quaerit, acriter laborare, perinde ac si nihil
boni postea esset reperturus.

Duodecima est: quod admonendus est is,
qui exercitatur, ut cum in quotidiano quolibet
exercitio, ex quinque infra describendis, expen-
di debeat unius horæ tempus, curet semper ani-
mi quietem in hoc reperire, quod plus tempo-
ris potius, quam minus insumpsisse sibi conscius
sit. Frequens est enim daemone, hoc agere, ut
præfixum meditationi, vel orationi spatium
decurtetur.

Decima tertia est: quod cum facile sit ac le-
ve, affluente consolatione integram contem-
plationis horam traducere: difficillimum è con-
tinentia incidente desolatione: ideo adversus ten-
tationem, ac desolationem semper pugnandum
est, producto ultra præfixitam horam exercitio,
vincendi gratiâ: ita enim non solum discimus
resistere adversario, sed eum etiam expugnare.

Decima quarta est: quod si vacans exercitiis
ternatur consolatione multâ, & fervore magno
ferri, obviandum est, ne promisso aliquo, vel
motu, inconsultè, ac præcipitanter facto, se ob-
stringat: idque tantò fuerit diligentius præver-
tendum, quantò ille ingenij esse instabilioris
perspicitur. Quamvis enim unus justè alterum

movere possit ad ingressum Religionis, in qua
 emittenda sint Obedientiæ, Paupertatis, atque
 Castitatis vota, quamvis præterea majoris meriti
 sit opus ex voto, quàm sine voto factum, pluri-
 ma nihilominus ratio habenda est conditionum
 propriæ personarum: item attentè est conside-
 randum, quid commodi, vel incommodi possit
 occurrere, ad illud præstandum, quod aliquis
 promissurus sit.

Decima quinta est: quòd tradens exercitia
 non debet alterum impellere ad Paupertatem
 & promissionem ejus magis, quàm ad oppo-
 situm: neque ad hoc potius, quàm ad illud in-
 tutum vitæ: quia licet extra Exercitia licitum
 sit, & pro merito ducendum, si quis Ca-
 libatum, Religionem, & aliam quamcumque
 Evangelicam perfectionem amplecti suadeant
 omnibus, quos ex personarum, & conditionum
 ratione probabile sit fore idoneos: longè ta-
 men convenientius, meliusque est, inter Exer-
 citia ipsa id non attentare, sed Dei potius vo-
 luntatem querere, atque præstolari, donec ipse
 Creator, ac Dominus noster animæ sibi devotæ
 se communicet, eamque amplectans, ad illius
 amorem, laudem & servitium disponat, præ-
 maximè scit esse commodum. Quapropter
 tradenti Exercitia standum est in æquilibrio, sine
 dila-

Minque, ut citra medium Creator ipse cum
creatura, & hæc vicissim cum illo rem transigat.

Decima sexta est: quòd, ut Creator ipse Do-
minusque noster in creatura sua certius operè-
tur, si accidat, animam ad aliquid minùs rectum
affici, atque inclinari, summopere ac totis viri-
bus nitendum est in contrarium: ut putà, si ad
officium, vel beneficium adipiscendum aspìret,
non Divinæ gloriæ, aut communis animarum
salutis causâ, sed commoditatis suæ, negotio-
rumque temporalium duntaxat: tunc affectus
ad oppositum impelli debet, per assiduas oratio-
nes, & alia Exercitia pia, in quibus à Clementia
Dei oppositum petatur: videlicet hunc ut ille
minimum offerat ipsi DEO, se tale officium, vel
beneficium, aut aliud quidvis jam non appetere,
nisi priorem affectum adeò mutaverit, aut nihil
omnino desideret, vel possideat alia ex cau-
sa, quàm Divini cultûs, & honoris.

Decima septima perutilis est: quòd, scilicet,
radens Exercitia inquirere, ac scire nolens pro-
prias alterius cogitationes, & peccata, superest,
certior factus fideliter de cogitationibus à va-
rio spiritu immixtis, & ad majus, aut minus
bonum trahentibus, spiritualia nonnulla Exer-
citia ipsi præscribat, præsentis animæ necessitati
opportuna.

Decima octava est: quod juxta ejus, qui scribitur post hoc, exercetur, habitudinem, puta pro xate, doctrina, vel ingenio, accommodari debent exercitia, ne cui rudi, aut imbecilli, seu debili ea imponantur, quæ ferre non possit citra incommodum, ne dum ad profectum suum assumere, dum milititer prout cuique in animo est, se se disponere, impariendum id demum est, quod eum optatissimum juvare possit. Propterea ei, qui se profecti duntaxat postulat, & ad gradum aliquo perducere, in quo animus suus conquiescat, non potest particulare primùm examen; deinde generale, simulque modus orandi manè per horam, dimidium, ex præceptorum Dei, & peccatorum mortalium consideratione. Suadentur etiam erit, ut octavo quoque die peccata sua confiteatur, & quindecim dierum intervallo, octo potius, si affectus impellat, sumat Eucharistiæ Sacramentum. Ista exercitationis ratione præcipuè competit rudibus, seu illiteratis, quibus super exponenda erunt singula præcepta Dei, atque Ecclesiæ mortalia peccata, cum quibus sensibus, & operibus misericordiarum. Iidem qui tradit Exercitia, alterum viderit debilis naturæ, ac parùm capacis, unde modicum profectus, & fructus sperari queat, satis fructus aliqua ex dictis levioribus exercitiis ipsi

scribere, usque ad Confessionem peccatorum: postea nonnulla conscientiae examina, & methodum Confessionis frequentioris dare, quibus jam paratum sibi animae profectum, seu lucrum tueri possit; non erit autem progrediendum ad Electionum dictamina, aliorumve, quam primae Hebdomadae exercitiorum: quoties praesertim alii adsunt, majori cum fructu exercitandi, nec omnia omnibus praestare temporis permittit angustia.

Decima nona est: quod homini negotiis publicis, vel aliis convenientibus distracto, sive ingenio, sive literis praeditus sit, suppetente ipsi hora una, & dimidia diebus singulis ad sumenda nonnulla exercitia, exponendum primò erit, quem in finem homo creatus sit: deinde per horam dimidiam examen particulare, deinceps Generale, cum modo ritè confitendi, sumendique SS. Sacramenti, tradi ei possunt: praescribendo etiam, ut manè per triduum, spatio unius horae, meditationem agat de primo, secundo, ac tertio peccato. Postea per alios tres dies, eadem horà de processu peccatorum. Per alios totidem de peccatis, quae peccatis respondent.

Dictanda quoque illi erunt intra totum dictarum meditationum tempus decem additiones.

Observabitur eadem meditandi ratio circa

Bbb 3

myste-

mysteria Domini nostri JESU Christi, quæ in
 ipsismet exercitiis latè explicatur.

Vigesima est: quòd ei, qui à negotiis libe-
 or est, & fructum consequi spiritualem optat,
 quàm possit maximum, tradenda sunt omnia
 exercitia eodem, quo procedunt, ordine,
 quidem scribi rerum capita, ne excidant e me-
 moria, expedit) in quibus (secundùm succo-
 sum communiorem) tantò majorem facit
 progressum spiritualis vitæ, quantò magis
 amicis, notisque omnibus, & ab omni rebus
 humanarum solitudine sese abduxerit: ut in
 ædibus pristinis migret in domum, cellam
 aliquam secretiorem, unde ipsi liberum, se-
 rùmque sit egredi, ad matutinum Sacrum Missæ
 vel ad Vesperarum officium, cum libuerit an-
 endum, absque familiaris cujusdam interpe-
 tione. Ex qua quidem loci secessione, inter
 multas commoditates, hæ tres præcipuè con-
 gunt. Prima, quòd exclusis amicis, & fami-
 ribus, negotiisque minùs rectè ordinatis, ad
 cultum, gratiam apud DEUM non mediocri-
 meretur. Secunda, quòd per hujusmodi se-
 sum intellectu minùs, quàm antea distractio-
 diversas partes, sed collectâ, redactâque con-
 cogitatione ad rem unam, scilicet ad obsequi-
 dum DEO Creatori suo, & saluti animæ su-
 cop

consulendum, multò liberius, ac expeditius utitur naturæ viribus in quærendo eo, quod desiderat tantopere. Tertia, quòd quantò se magis reperit anima segregatam, ac solitariam, tantò aptiorem seipsam reddit, ad quærendum, attingendumque Creatorem, & Dominum suum; ad quem insuper, quò propius accedit, eò melius, ad suscipienda Bonitatis Divinæ dona disponitur.

Pro prima Die.

Additiones ad Exercitia melius agenda, & ad ea, quæ optantur, inveniendâ, perutiles.

Prima est: ut ego, post cubitum, ante somnum, modico temporis spatio, quo recitaretur semel angelica Salutatio, cogitem de hora, quâ surgendum mihi erit, & de exercitio faciendo.

Secunda: ut expergefactus, statim exclusis omnibus aliis cogitationibus, animum ad illud applicem, quod in primo mediæ noctis exercitio contemplaturus sum: utque majoris verècundix, & confusionis gratiâ, exemplum mihi hujusmodi proponam: quomodo miles aliquis staret coram Rege suo & cætu aulico erubescens, anxius, & confusus, qui in regem ipsum, accepto ab eò prius beneficiis, donisque plurimis, ac magnis, graviter deliquisse convi-